

Köszönet a gyerekeknek, akik részt vettek ebben, és hozzájárultak az adventi várakozás programjaihoz,

valamint hálásak vagyunk azoknak is, akik fogadták a kis csapatot!

Horgos Gáborné

A TÁPIÓBICSKEI GYURGYALAG LOVASUDVAR HÍREI

Téli programok, tavaszi készülődés a lovakkal

Az idei tél nagy örömünkre bőven hozott havat, melyet igyekeztünk a faluközösséggel együtt is kihasználni. Amikor leesett a nagy hó, lovainkkal mi is lementünk a faluba, és lehetőséget biztosítottunk a lakosságnak egy kis lovasszázósra.

Sok gyermek és felnőtt is örömmel ült fel a szánra, hogy kipróbálja azt, hogy milyen érzés ló vontatta szánon végigcsúszni a havas utcákon. Jó volt látni a sok mosolyt és a vidám hangulatot, igazi téli élményt jelentett mindenkinek ez a kis közösségi program!

A tél végével nálunk is megkezdődtek a tavaszi előkészületek. A lovakkal folyamatosan dolgozunk és edzünk, hiszen idén is részt veszünk a Tavaszi Emlék-hadjáraton. Ez a hagyományörző esemény minden évben fontos számunkra, hiszen lehetőséget ad arra, hogy lovainkkal és csapatunkkal együtt képviseljük településünket.

Az emlékhadjárat egyik csatája április 4-én ismét a faluban került megrendezésre. Számunkra mindig különleges alkalom, amikor a település is részese lehet ennek a történelmi megemlékezésnek!

A csata után a menetoszlophoz csatlakozva tovább indulunk Isaszegre, ahol a hadjárat következő állomásán folytatódnak a programok.

A hadjáratból hazatérve sem áll meg a munka, hiszen hamarosan megkezdjük a felkészülést a nyári lovastáborokra, melyek minden évben nagy érdeklő-

dés mellett zajlanak, és ahol a gyerekek megismerkedhetnek a lovakkal, a lovaglás alapjaival, valamint sok időt tölthetnek a természetben és a szabad levegőn.

Az idei évben az első lovastábori turnus június 29. és július 3. között kerül megrendezésre, a második turnus pedig július 13-17-ig várja az érdeklődő gyerekeket.

Bízunk benne, hogy idén is sok fiatal csatlakozik hozzánk, és együtt tölthetünk velük egy-egy élményekben gazdag hetet a lovak társaságában!

A tavaszi zsongás közben mi is csinostítjuk majd még a lovasudvart, így érdemes hozzánk benézni, hiszen nem utolsósorban az állataink is nagyon szeretik azt, ha jöttök, mint ahogyan a sok simogatást is!

Várunk mindenkit sok szeretettel!

Balaton Eszter, Mészáros Zoltán,
valamint a lovasudvar lakói

BESZÁMOLÓ A 2025-ÖS ASZTROFOTÓS TEVÉKENYSÉGEMRŐL

A 2025-ös esztendő különösen izgalmas időszak volt számomra: talán az eddigi legnagyobb szakmai sikeremet tudtam elérni, ami mellé több emlékezetes megfigyelés és közösségi esemény is társult.

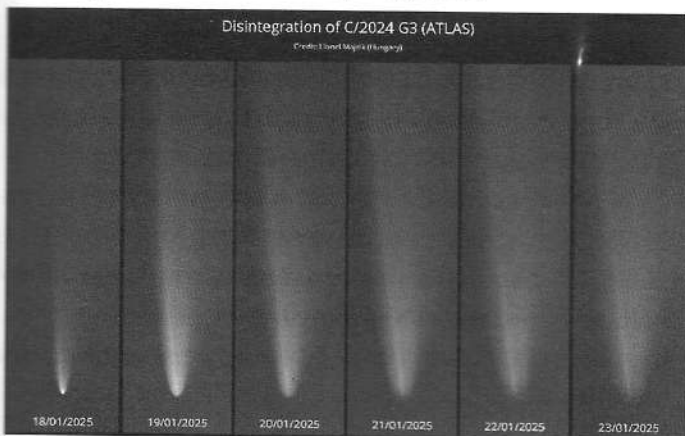
A tavalyi esztendőben a Greenwichi Királyi Csillagvizsgáló által kiírt Astronomy Photographer of the

Year nemzetközi asztrofotós versenyen ismét a döntősök közé kerültem.

A „C/2021 S3 (PANSTARRS) a Cygnusban” című felvételemet választották a világ legjobb asztrofotói közé, így a képem a greenwichi múzeumkomplexum részét képező National Maritime Museumban látható kiállításon is helyet kapott.

A döntős helyezésnek köszönhetően Londonba is meghívást kaptam a kiállítás megnyitójára, amely egy exkluzív, zártkörű esemény volt. Szintén ez a felvétel került fel a Magyar Természettudományi Múzeum falára a magyar asztrofotós közösség legnagyobb eseményén. A Csillag-Képek 2025 országos asztrofotó kiállítást már nyolcadik alkalommal rendezte meg a Magyar Asztrofotósok Egyesülete.

Lassan tíz éve foglalkozom ezzel a nagyszerű hobibival, nagyon sok élményt és tapasztalatot szereztem, de olyat, amit tavaly a C/2024 G3 (ATLAS)-üstökös-höz kapcsolódóan átéltem, még soha.

A kométa rendkívül közel haladt el a Nap mellett, és sokáig kérdéses volt, hogy túléli-e a napközelséget. A legkritikusabb pont január közepén volt. Az üstökös egyben maradt, és olyan fényes lett, hogy még a nappali égbolton is sikerült megörökítenem.

Mivel ezt követően az üstökös hazai észlelése már nem volt lehetséges, távvezérelt chilei teleszkóppal követtem tovább. A január 18-án készített felvételeimen még tisztán látszott a mag, ám a másnapi, január 19-ei képeken már nyoma sem volt, csupán egy hosszú fényes sáv látszódott a csóvában, miközben a kóma (az üstökös „feje”) olyan volt, mintha „kiharapták” volna belőle az üstökös magját.

Először képhibára gyanakodtam, de a nyersanyagot alaposan megvizsgálva nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a C/2024 G3 (ATLAS) magja valószínűleg szétesett. Ekkor azonnal felkerestem Sárnecky Krisztián csillagászt (HUN-REN Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont), akinek köszönhe-

tően hamar sikerült a felfedezést szakmai keretek között publikálni és megosztani a csillagászközösséggel.

A felfedezés és a róla készült fotósorozat nemzetközi visszhangot váltott ki, több helyen megjelent a nemzetközi és magyar sajtóban, és a világ legismertebb csillagászati folyóirata, a Sky & Telescope is külön beszámolt róla. A megsemmisülésről készített kollázsomat 2025. február 2-án a NASA a nap képének, majd a National Geographic Magyarország a hónap képének választotta.

Mindig is fontosnak tartottam, hogy a képeknek az esztétikai értéken túl tudományos haszna is legyen, ezért gondolom úgy, hogy ez az észleléssorozat volt az eddigi legértékesebb munkám.

Jelentős hazai figyelmet kapott egy júniusban készült felvételem, amelyen a Nemzetközi Űrállomás és a Crew Dragon űrhajó együtt halad át Magyarország felett, Kapu Tibor küldetéséhez kapcsolódóan.

A felvételt Tápióbicske határából készítettem a hajnali órákban, így nagy örömmre szolgált, hogy ilyen módon újra a hírekbe kerülhetett a településünk neve. Emellett nem mehetek el szó nélkül, hogy az év során több látványos égi jelenséget is sikerült megörökítenem.

Fotót készítettem a Vénusz-fedésről, valamint a teljes holdfogyatkozásról is. Utóbbi felvételem a Magyar Csillagászati Egyesület Meteor című folyóiratának címlapjára került.

Szintén kiemelt figyelmet fordítottam az ismeretterjesztésnek. Több előadást és távcsöves bemutatót tarthattam különböző helyszíneken. Tavasszal jártam a helyi óvodában, Tápióságon és Tápiószecsőn az általános iskolákban.

A nyáron a Nagykáta Városi Könyvtárban az „Éjszaka a könyvtárban” programsorozat keretében beszélhettem a csillagászatról, míg a Múzeumok Éjszakáján a tápiószelei Blaskovich Múzeumban tarthattam asztrofotós előadást.

Július elején a művelődési házunk udvaráról közösen figyeltük Kapu Tibor átvonulását, de szintén különleges élmény volt a felvidéki Csiliznyáradon, Tápióbicske testvértelepülésén előadni a Rákóczi-táborban.

Augusztusban ismét összefogtunk a Gyurgyalag Lovasudvarral, és megrendeztük a Gyurgyalagos Csillaglest, ahol egy rövid előadást követően távcsöves bemutatón figyelhetjük meg az égbolt látványos objektumait. Összel a tápiószelei Simonffy Kálmán

Művelődési Házba volt meghívásom, valamint a Tápió-menti Kézműves Egyesület őszi táborában is részt vettem.

A hűvös időszak miatt megritkuló bemutatásokat október végén zártam egy újabb tápióbicskei csillagles keretében, ahol a C/2025 A6 (Lemmon)-üstököst figyelhettük meg a réten. A Fehér István Művelődési Ház és Könyvtárral közösen szervezett alkalomra a hideg és szeles idő ellenére sok érdeklődő érkezett.

Az év utolsó bemutatását egy közepesen felhős estén Nagykátán tartottam.

Emlékezetes esztendő volt, nagyon bízom benne, hogy a következő évben is hasonlóan izgalmas megfigyelések és közös élmények várnak!

Ezúton is szeretettel invitálom a lakosokat a következő tápióbicskei csillaglesre, melynek időpontját még nem rögzítettük, de május közepén várható. A pontos részletekről időben tájékoztatást fogunk nyújtani.

Majzik Lionel

BURONYI ERIKA IRODALMI SIKEREIRŐL...

Az alábbi cikkben községünk egy igen tehetséges ifjú irodalmárjának sikereiről olvashatnak a kedves Olvasók. Lapunk szerkesztősége is szeretettel gratulál Erikának, és további szép eredményeket kíván!

„Nagy örömmel oszthatom meg megint, hogy idén megjelent a 2. verses antológia és a 7. novellás antológia, amelyben szerepelnek a műveim.

Az Irodalmi Rádió Kiadó 23. születésnapjára hirdetett versenyre adtam be a pályamunkámat. A verseny a Kárpát-medencében alkotó 18. életévüket betöltött szerzőket szólította meg, és a kiadó által legjobbnak ítélt írásokat jelenítették meg nyomtatásban.

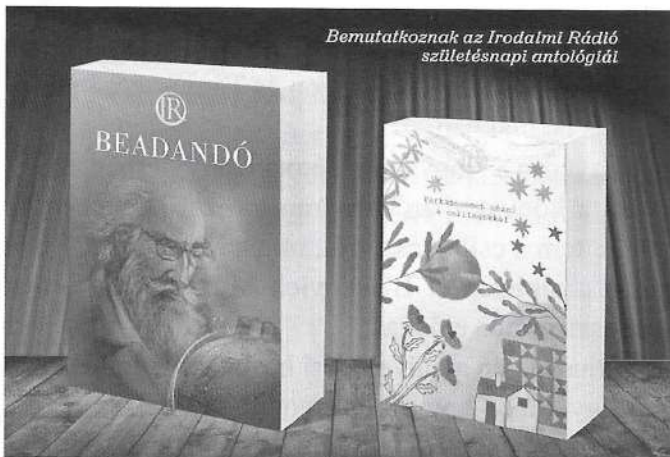
Mindig különleges érzés látni a saját műveimet nyomtatásban – ez nemcsak egy személyes öröm, hanem egyfajta visszajelzés is, hogy érdemes tovább alkotni.

egyre inkább eluralkodott a bántó véleménynyilvánítás. Így, ezen gondolat mentén íródott meg az Ember(i)ség című versem is, amivel beneveztem.

A novellám pedig egy kis mese, amely a 18. században játszódik, és arról szól, hogy a jó szándék is akkor ér valamit, ha tisztességgel párosul. Ezzel próbáltam finom társadalomkritikát kiépíteni, hogy milyen az emberi gyarlóság, a képmutatás, és mennyire törekeny a bizalom.

Meg kell jegyezmem, hogy azért, hogy mindig tudjak nevezni, alkotni és tapasztalatot szerezni, köszönetet kell mondanom a családomnak, a páromnak és a barátaimnak, akik végtelen türelemmel vannak ilyenkor irányomban, mindig szívesen olvassák az új műveimet, és tanácsokkal látnak el.

Végezetül kérem, hogy olvassák a kedves Olvasók nagy szeretettel az Ember(i)ség című versem!

Bemutakoznak az Irodalmi Rádió születésnapi antológiát

Mostanában egyre inkább érdekel a társadalomkritika, mint téma. Véleményem szerint nagyon fontos, hogy minél több emberhez eljusson az a gondolat, hogy ha jót tenni nem is tud, legalább ne bántson senkit. Jelenleg az interneten és egyéb más platformokon

